

Abstrakt:

Bakalářská práce pojednává o fenoménu sebevraždy u literátů. V teoretické části je nejprve sebevražda vymezena jako fenomén psychický, jsou předloženy rizikové faktory a formy suicidálního jednání. Velká pozornost je věnována vztahu mezi kreativitou, duševními poruchami a sebevraždou. Představena je Vieweghova koncepce bilanční sebevraždy u literátů, na kterou navazují výzkumy zabývající se možnými příčinami, jež vedou spisovatele k dobrovolné smrti. Studie ukazují, že mezi spisovateli, zejména pak básníky, je větší procento sebevražd než mezi jinými uměleckými profesemi. Zásadní otázkou celé práce je, zda se taková „sebevražedná řeč“ může projevit v díle. Tomu se věnuje psychologický rozbor literárního díla (např. lingvistický prediktor sebevraždy). Teoretická část práce je uzavřena limity dosavadních studií. Empirická část předkládá návrh výzkumného projektu, který si klade za cíl replikovat předchozí výzkum na prozaických textech. V diskuzi jsou uvedeny úskalí výzkumného designu a jsou předloženy návrhy na další možná zkoumání.

Klíčová slova:

sebevražda, kreativita, duševní poruchy, spisovatelé, lingvistický prediktor sebevraždy